

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ.๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

หลักการ

เพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจ อำนาจหน้าที่ ตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ และเพื่อแก้ไขให้เนื้อหาบางส่วนถูกต้อง เรียบร้อย ก่อนนำลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี จึงเสนอให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี ต้องมีข้อบัญญัติในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๗ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.๒๕๔๖ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี ฉบับนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี และนายอำเภอสามชัย จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๑

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแล เอาใจใส่ บำรุง ตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงโดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์หรือที่เลี้ยงสัตว์

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้าง

(๒) ม้า

(๓) โค

(๔) กระบือ

(๕) สุกร

(๖) แพะ

(๗) แกะ

- (๘) ห่าน
- (๙) เป็ด
- (๑๐) ไก่
- (๑๑) สุนัข
- (๑๒) แมว
- (๑๓) งู
- (๑๔) จระเข้
- (๑๕) นก
- (๑๖) กระต่าย
- (๑๗) กบ
- (๑๘) ปลา
- (๑๙) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากกรมป่าไม้

ข้อ ๖ การเลี้ยงสัตว์เพื่อการประกอบการที่เป็นการค้า สถานที่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว ที่สาธารณะประโยชน์ ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่นๆตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่กล่าวข้างต้นและห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

- (๑) สำหรับสถานประกอบการน้อยกว่า ๕๐ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง
- (๒) สำหรับสถานประกอบการตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร
- (๓) สำหรับสถานประกอบการเกินกว่า ๕๐๐ ตัว ควรมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๗ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์ต้องปฏิบัติตามดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสม แก่ประเภทและชนิดของสัตว์และให้มีขนาดเพียงพอ แก่การดำรงชีพของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและสิ่งโสโครกที่ถูกสุขลักษณะ
- (๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ
- (๓) กำจัดซากสัตว์ มูลสัตว์ และของเสียจากการเลี้ยงสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ
- (๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคสัตว์ติดคน
- (๕) ต้องเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของตน
- (๖) ต้องไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด
- (๗) ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าสัตว์เลี้ยงนั้นเป็นโรคอื่นอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือติดต่อถึงบุคคลทั่วไปได้ ให้เจ้าของสัตว์แยกกักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์ทราบ และต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือสัตวแพทย์

ข้อ ๙ เจ้าของสัตว์ต้องควบคุมดูแลสัตว์ของตนไม่ให้ก่ออันตรายหรือเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๑๑ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรีเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๑

(ลงนาม)

(นายปัญญา บุญเลิศ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตะนาวศรี

อนุมัติ/เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายทริท เหลืองสอาด)

นายอำเภอสวนผึ้ง